

Ἄνθρωπος εὐτελής, οὐτιδανός Συνών. γ α ι δ α ρ ο ς B2, γ α ι δ ο υ ρ ἄ ν θ ρ ω π ο ς, γ α ι δ ο υ ρ ᾱ ς 1β, γ α ι δ ο ῦ ρ ι 5, γ κ α ζ έ λ ι 6.

γκαζέλι τό, ἐνιαχ. γκατζέλι Θράκ. Μακεδ. γατζέλι Θράκ. (Τσακίλ.) γατζέλι Θράκ. (Αἰν.) γκατζέλι Ἡπ. (Θεσπρωτ. Κουκούλ. Πρέβ. κ.ά.) Θράκ. (Κεσάν.) γκατσέλι Α. Ρούμελ. (Καβακλ.) γκαζέλι Ἡπ. (Κωσταν. Ξηροβούν. Πλάκ.) γαζέλι Ἡπ. (Δρόβιαν. Λάκκα Σούλ. Μαργαρ. κ.ά.)—Λεξ. Αἰν. γαζέλι Ἡπ. (Δρόβιαν. κ.ά.) Μακεδ. γαζέλι Στερελλ. (Ἀράχ. Γραν.) γκατζόλι Α. Ρούμελ. (Καβακλ.) Θράκ. (Ἀδριανούπ. Ἀμόρ. Κεσάν. Σουφλ. Χατζηγ. κ.ά.) Μακεδ. (Βέρ. Βογατσ. Κίτρ. Ὀλυμπ. Πεντάπολ.) γκατζόλι Θράκ. (Ἑλληνοχώρ.) γαζόλι Θεσσ. (Καλαμπάκ.) Μακεδ. (Βέρ. Κοζ.) γαζόλι Μακεδ. (Βλάστ. Βογατσ. Δῖον Κολινδρ. Ὀλυμπ. Ρουμλ.) γαζόλι Μακεδ. (Βλάστ.) κατζόλι Θράκ. (Αἰν.) κατζόλι Θράκ. (Μαρών.) καρτσέλι Μακεδ. (Καστορ.) κατσελ-λιν Κύπρ. γκατζόλις ό, Θράκ. (Ἀδριανούπ. Καρωτ.) καζόλης Κρήτ. (Ἀχεντρ. κ.ά.) γκαζόλις Μακεδ. γαρτζόλης Κρήτ. (Ἀχεντρ.) γκ'ζέλι Ἡπ. (Ξηροβούν.) γκαντζούρι Θεσσ. (Κρυόβρ.)

Ἐκ τοῦ οὗς. γ κ α ζ έ λ α, παρὰ τὸ ὅπ. καὶ τύπ. γ α ζ έ λ α, γ κ α τ ζ έ λ α κ.λ.π. κατὰ τύπ. ὑποκορ. Ἡ ἀλλαγὴ γένους κατὰ τὰ συνών. γ α ι δ ο ῦ ρ ι, γ ο μ ᾶ ρ ι. Οἱ εἰς -ό λ ι τύπ. διὰ τὸ γ κ ᾶ ζ ο ς, τὸ ὅπ. βλ. Περὶ τῆς καταλ. -ι ν εἰς Κύπρον βλ. Σ. Μενάρδ. εἰς Ἀθηνᾶν 16 (1904), 85-6. Ὁ τύπ. γ κ α ν τ ζ έ ρ ι ἐκ συμφύρ. μετὰ τοῦ συνων. γ α ι δ ο ῦ ρ ι.

1) Πῶλος ὄνου. Α. Ρούμελ. (Καβακλ.) Ἡπ. (Πρέβ. κ.ά.) Θεσσ. (Καλαμπάκ.) Θράκ. (Κεσάν. Τσακίλ.) Κρήτ. Μακεδ. (Βογατσ. Πεντάπολ. Ρουμλ.): ἄσμ.

Φτηνὸ, μὰ καὶ καλὰ φτηνὸ ἦδωκες τὸ γαζόλη καὶ δὰ τὸ μάθουν'ς τὸ χωριὸ καὶ δὰ σὲ παίζουν ὅλοι (δὰ = θὰ) Κρήτ. Συνών. γ α ι δ ο υ ρ ᾱ κ ι, γ α ι δ ο υ ρ ᾱ κ ο ς. β) Μικρόσωμος ὄνος Μακεδ. (Καστορ.) Στερελλ. (Γραν.) 2) Ὄνος ἀνεξαρτήτως ἡλικίας καὶ ἀναστήματος Ἡπ. (Δρόβιαν. Κουκούλ. Κωσταν. Λάκκα Σούλ. Μαργαρ. Ξηροβούν. Πλάκ.) Θεσσ. (Κρυόβρ. Σουκαμν.) Θράκ. (Ἀδριανούπ. Αἰν. Ἀμόρ. Καρωτ. Κεσάν. Μαρών. Σουφλ. Χατζηγ. κ.ά.) Κρήτ. (Ἀχεντρ.) Μακεδ. (Βέρ. Βλάστ. Δῖον Κοζ. Κίτρ. Κολινδρ. Ὀλυμπ.) Στερελλ. (Ἀράχ.)—Λεξ. Αἰν.: Κ' βανῶ ξύλα μὴ τοῦ κατζόλι Μαρών. Φόρτουσαν λοιπὸν τοῦ γκατζόλι κὶ ἄρχοντι'ς τῇ στρατά (ἐκ παραμυθ.) Θράκ. Ἀν θέλ'ς νὰ δώης κουρίτ' νὰ καλουξήσ', νὰ τοῦ δώης'ς τοὺν Κουλιντρό, κὶ ἂν θέλ'ς νὰ δώης γαζόλι γιὰ νὰ ψουφήσ' νὰ τοῦ δώης'ς τοὺν Κουλιντρό Δῖον. Ἐχ' ἓνα γκαζόλι, ὅλον ἄρρουστον εἶναι αὐτόθ. Τὶ ζημιὰ τοῦ ἔκανα; Μὴ λόθρα χορτάρ' τοῦ φαγι τοῦ γαζέλι (μὴ λόθρα = πολὺ ὀλίγην ποσότητα) Λάκκα Σούλ. || Παροιμ. Τοῦ χαμαδὸ τοῦ γκατζόλι οὐλ' τοὺν ἀνεβαίν'ν (ἐπὶ ἐκμεταλλευομένων τοὺς ἀδυνάτους) Ἀδριανούπ. Ἀμα ἄκου οὐ θιγὸς τ'ς καρακάξις, δὲ θὰ πόμ'ναν γκατζόλια (ἐπὶ ἀπραγματοποιήτων εὐχῶν ἢ ἀρῶν) Ἀμόρ. Συνών. παροιμ. Ὁ Θεὸς κορώνας νὰ ἔκουνεν, 'ς σὸν κόσμον ἄλογα κὶ θὰ ἐπεμελίν'ναν. Συνών. γ α ι δ α ρ ο ς 1, γ α ι δ ο ῦ ρ ι 1, γ κ ᾶ ζ ο ς 1, γ ο μ ᾶ ρ ι. 3) Μόσχος Κύπρ. 4) Ὄνομα κυνὸς Ἡπ. (Θεσπρωτ.) 5) Εἶδος ἀγρίου ζῴου ὁμοίου πρὸς τὴν ἱκτίδα Ἡπ. (Θεσπρωτ.) 6) Οὐτιδανός, ἀγροῖκος ἄνθρωπος Ἡπ. Θράκ. (Αἰν. Τσακίλ.) Συνών. γ α ι δ α ρ ο ς B2, 3.

Ἡ λ. ὑπὸ τὸν τύπ. Γκατζόλας καὶ ὡς ἐπών. Μακεδ. (Βέρ.) καὶ ὡς παρωνύμ. Μακεδ. (Κοζ.)

γκαζελιά ἡ, ἐνιαχ. κατσελ-λιά Κύπρ.

Ἐκ τοῦ οὗς. γ κ α ζ έ λ α, παρὰ τὸ ὅπ. καὶ τύπ. κ α τ σ έ λ - λ α, καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ι ᾱ.

Ἀγέλας ἄνω τῶν δέκα ἐτῶν.

γκαζελίνα ἡ, ἐνιαχ. γκατζουλίνα Θράκ. (Σουφλ.)

Ἐκ τοῦ οὗς. γ κ α ζ έ λ α, παρὰ τὸ ὅπ. καὶ τύπ. γ κ α τ ζ έ λ α, καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ί ν α, κατὰ τὸ ἄ λ ο - γ ί ν α, π ρ ο β α τ ί ν α, π ο υ λ α ρ ί ν α κ.τ.τ.

Θηλεῖα ὄνος. Συνών. γ α ι δ ᾶ ρ α εἰς λ. γ α ι δ α ρ ο ς 1, γ κ α τ ζ έ λ α 1, γ ο μ ᾶ ρ α.

γκαζελο - ἐνιαχ. γκατζελο - ἐνιαχ. κατσελ-λο- Κύπρ.

Θέμα τοῦ οὗς. γ κ α ζ έ λ α, παρὰ τὸ ὅπ. καὶ τύπ. γ κ α τ ζ έ λ α, καὶ κ α τ σ έ λ - λ α.

Δι' αὐτοῦ ὡς πρώτου συνθετικοῦ σχηματίζονται 1) Ἐπίθ. πρὸς δῆλωσιν τοῦ ὁμοιάζοντος ὅπως ἢ κατὰ τι πρὸς τὴν γ κ α ζ έ λ α ν, οἶον γ κ α ζ ε λ ο β ύ ζ α, γ κ α ζ ε λ ο μ ο ί σ ι δ ο ς. 2) Οὗς. σημαίνοντα τὸν ἀπασχολούμενον μετὰ γ κ α ζ έ λ ι α, οἶον Γ κ α ζ ε λ ο σ ο υ φ λ ι ώ τ η ς. Πβ. γ α ι δ α ρ ο -.

γκαζελοβύζα ἡ, ἐνιαχ. κατσελ-λοβύζα Κύπρ.

Ἐκ τῶν οὗς. γ κ α ζ έ λ α, παρὰ τὸ ὅπ. καὶ τύπ. κ α τ σ έ λ - λ α, καὶ β υ ζ ί.

Ἀμνὰς ἡ αἰξ ἔχουσα μεγάλους μαστοὺς ὡς τῆς ἀγελᾶδος Συνών. σ α κ κ ο υ λ ο β ύ ζ α, σ α κ κ ο υ λ ο μ ᾶ σ τ α ρ η.

γκαζελομοίσιδος ἐπίθ. ἐνιαχ. κατσελ-λομοίσιος Κύπρ.

Ἐκ τῶν οὗς. γ κ α ζ έ λ α, παρὰ τὸ ὅπ. καὶ τύπ. κ α τ σ έ λ - λ α, καὶ μ ο ι σ ί δ ι, διὰ τὸ ὅπ. βλ. μ ο ι α σ ί δ ι. Πβ. ἄ γ γ ε λ ο μ ο ί σ ι δ ο ς, ἄ λ ε π ο μ ο ί σ ι δ ο ς.

Ὁ λεπτοφυὴς μετὰ μικρᾶς κεφαλῆς καὶ χαρακτηριστικῶν ἀγελᾶδος βοῦς.

Γκαζελοσουφλιώτης ό, ἐνιαχ. γκατζουλοσουφλιώτης Θράκ. (Σουφλ.)

Ἐκ τοῦ οὗς. γ κ α ζ έ λ ι, παρὰ τὸ ὅπ. καὶ τύπ. γ κ α τ ζ έ λ ι, καὶ τοῦ ἔθν. Σ ο υ φ λ ι ώ τ η ς.

Παρωνύμ. τῶν κατοίκων τοῦ Σουφλίου ὡς χρησιμοποιούντων πολὺ τοὺς ὄνους εἰς τὴν ἐργασίαν των.

γκαζελούδα ἡ, ἐνιαχ. κατσελ-λούα Κύπρ. κατσελ-λού Κύπρ.

Ἐκ τοῦ οὗς. γ κ α τ ζ ε λ ο ῦ δ ι, παρὰ τὸ ὅπ. καὶ κ α τ σ έ λ - λ ο ῦ ι ν, καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ο ῦ δ α.

Μικρὰ ἀγέλας μέχρι δύο ἐτῶν, οὕτω τεκοῦσα, δάμαλις. Συνών. ἄ γ ε λ ᾶ δ ι 2, ἄ γ ε λ α δ ί τ σ α 1, δ α μ α λ ί δ α, γ κ α ζ ε λ ο ῦ δ ι 2, γ κ α ζ ε λ ο ῦ ρ ι, μ ο σ κ ί δ α.

γκαζελούδι τό, ἐνιαχ. γκαζουλούδ' Μακεδ. (Κολινδρ.) γκατζουλούδι Θράκ. (Σουφλ.) γκατζ'λούδ' Θράκ. κατσελ-λούιν Κύπρ.

Ἵποκορ. τοῦ οὗς. γ κ α ζ έ λ ι, παρὰ τὸ ὅπ. καὶ τύπ. γ κ α τ ζ έ λ ι καὶ κ α τ σ έ λ - λ ί ν.

1) Ὀνάριον Θράκ. (Σουφλ.) Συνών. β α σ τ α γ ο υ ρ ᾱ κ ι, γ α ι δ ο υ ρ ᾱ κ ι 1, γ κ α ζ ε λ ᾱ κ ι. β) Εἶδος κεντήματος γυναικείας ποδιᾶς Θράκ. 2) Δάμαλις. Συνών. βλ. εἰς λ. γ κ α ζ ε λ ο ῦ δ α.

